

der er groet i vores have, men vi må konstatere, at den danske befolkning godkendte det den 2. oktober 1972, og vi må vel også konstatere, at det i praksis ikke har haft den store betydning.

Vi synes derfor ikke, at det er det vigtigste spørgsmål at bruge den danske regerings kræfter på på regeringskonferencen. Vi synes, det er langt væsentligere, at kræfterne bruges på en bedre beskæftigelsespolitik, miljøpolitik, forbrugerpolitik, åbenhed og lignende. Her ved vi, at vi er uenige med Dansk Folkeparti, men det er der ikke noget at gøre ved. Vi kan ikke støtte Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal bare bede hr. Ove Fich om at bekræfte, at man kan finde henvisningen til en stadig snævrere union i flere af EF-Domstolens domme, hvorfor det må siges at have haft en betydning.

Charlotte Antonsen (V):

Forslaget er i strid med Venstres EU-politik. Vi ønsker at styrke samarbejdet på centrale områder som forsvar, fælles sikkerheds- og udenrigspolitik og flygtninge- og politisamarbejdet.

Kent Kirk (KF):

Det Konservative Folkeparti kan heller ikke støtte dette forslag. Vi går også ind for et stadig mere forpligtende samarbejde og mener ikke, at der er noget i Traktaten, der binder os på en sådan måde, at man ikke stadig væk kan opretholde medlemsstaterne, og at det er medlemsstaterne, der samarbejder forpligtende på europæisk plan.

Anne Bastrup (SF):

Jeg vil citere fra det nationale kompromis, som Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF lavede, og som de øvrige partier tilsluttede sig, og det er så også nogle af de partier, der nu har sagt, at de går imod dette forslag. Det fremgår som konsekvens af de fire undtagelser:

»Heraf får unionsmålsætningen, som den fremgår af fællesbestemmelser i Maastricht-Traktaten, ikke virkning for Danmark på de ovenstående punkter«, og de ovenstående punkter er de fire undtagelser. Jeg går naturligvis ud fra, at det stadig væk er regeringens politik.

Når man taler om snævrere union, skal man også holde sig for øje, hvad det er, der ligger i

det begreb. Vi fortolker det begreb således, at vore undtagelser fastholder, at vi ikke arbejder i retning af en snævrere union inden for undtagelsernes område. Vi ønsker ikke de forenede stater i Europa.

Samtidig vil vi også fastholde, og her er vi formentlig uenige med Dansk Folkeparti, at vi mener, det er vigtigt med et snævert samarbejde om eksempelvis miljøet. Her er det klart, at vandene skilles mellem Dansk Folkeparti og SF, men sådan er det.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget fremsat af Dansk Folkeparti. Begrebet en stadig snævrere union er som så mange andre elastikudtryk noget, som man kan putte mange ting ind i, og man kan også udelukke mange ting, for det er ikke særlig veldefineret.

Det er helt klart, at der i en stadig snævrere union ikke ligger, at landene skal være fuldstændig ens, at de skal tale samme sprog og have samme religion. Der er dog immervæk nogle, der gerne vil have, at vi får samme mønt, og der er også nogle, der gerne vil have, at vi får samme hær.

Det synspunkt deles ikke af Det Radikale Venstre, men vi vil gerne have for eksempel samme miljøregler, vi vil gerne have samme arbejdsmiljøregler, og vi vil også gerne have samme regler for, hvordan vi handler med hinanden. På den måde kan vi lægge alle ting i det efter forgodtbefindende.

Vi mener ikke, det er hensigtsmæssigt at begynde at strege i præamblerne til traktaterne, og derfor er vi simpelt hen ikke enige med Dansk Folkeparti i deres forslag.

Annette Just (FP):

Det er fascinerende at høre undskyldningerne for, at der rent faktisk stadig væk står, at hele EU skal kæmpe hen imod en stadig snævrere union.

Vi har undtagelser for det ene, og vi har undtagelser for det andet, og vi mener det ene og det andet. Alle partier, og jeg er lige ved at sige med De Radikale i spidsen, har gang på gang på gang sagt: Vi vil ikke have en union, der betyder, at vi alle sammen skal være fælles om alting.

Ikke desto mindre står der stadig væk – og her havde forsvarsministeren fuldstændig ret, det har stået der lige siden EF-Traktaten, siden det hed EØF – at vi skal arbejde hen imod en stadig snævrere union.